

רעפ 19041-08-24 - דוד שרעבי נ' מדינת ישראל

בבית המשפט העליון

רע"פ 19041-08-24

לפני: כבוד השופט חאלד כבוב

המבקש: דוד שרעבי
נגד

המשיבה: מדינת ישראל
בקשת רשות ערעור על פסק דינו של בית
המשפט המחוזי בחיפה מיום 22.07.2024
בעפ"ת 56338-05-24 ובעפ"ת 10201-04-24
שניתן על-ידי כבוד השופט א' סלאמה
בשם המבקש:

החלטה

לפניי בקשת רשות ערעור על פסק דינו של בית המשפט המחוזי בחיפה (כבוד השופט א' סלאמה) בעפ"ת 56338-05-24 ובעפ"ת 10201-04-24 מיום 22.07.2024, בגדרו נדחו ערעורי המבקש על החלטת בית משפט השלום לתעבורה בחיפה (כבוד השופטת ר' פרסון) בהמ"ש 795-02-24 מיום 28.02.2024, ועל החלטת בית משפט השלום לתעבורה בחדרה (כבוד השופטת ע' פלד) בהמ"ש 2281-01-24 מיום 19.04.2024. בגדרן של החלטות אלה, נדחו שתי בקשות מטעם המבקש להארכת מועד לצורך הגשת בקשות להישפט בגין הודעות קנס שנרשמו לחובתו (להלן: הבקשות).

רקע והשתלשלות העניינים

1. לחובת המבקש נרשמו שתי הודעות קנס, האחת מיום 06.10.2022 והשנייה מיום 06.11.2022 (להלן ביחד: הקנסות). בהודעת הקנס הראשונה יוחסה למבקש עבירה של שימוש בטלפון נייד שלא באמצעות דיבורית, בניגוד לתקנה 28(ב)(1)(א) לתקנות התעבורה, התשכ"א-1961 (להלן: התקנות). בהודעת הקנס השנייה יוחסה למבקש עבירה של אי ציות לתמרור בניגוד לתקנה 22(א) לתקנות. אין

חולק כי המבקש ידע על אודות הקנסות וכי אלה שולמו בסמוך לאחר קבלתם.

2. בחלוף מספר חודשים ממועד תשלום הקנסות, בין היתר לאחר שזמן לקורס נהיגה מונעת עקב נקודות שצבר, הגיש המבקש את הבקשות, מכוח סעיף 230 לחוק סדר הדין הפלילי [נוסח משולב], התשמ"ב-1982 (להלן: חוק סדר הדין הפלילי או החוק). על פי הנטען בבקשות, העבירות בוצעו על-ידי נהג אחר, שעבד בחברה בבעלות המבקש. זאת ועוד נטען, כי הקנסות שולמו על-ידי עובדת החברה שבבעלות המבקש, שלא על דעתו של המבקש. להשלמת התמונה יצוין, כי המבקש הגיש בקשה בעניין הודעת קנס נוספת שהתקבלה באותה תקופה, בהליך שעודנו תלוי ועומד.

3. כאמור, בתי משפט השלום לתעבורה דחו את הבקשות. בתוך כך, בתי המשפט עמדו על השיהוי המשמעותי בהגשת הבקשות, ועל כך כי אין בעצם הטענה כי אחר נהג ברכב כדי לבסס חשש לעיוות דין בנסיבות העניין.

4. המבקש ערער על החלטות אלה לבית המשפט המחוזי, וערעורו נדחה. כעולה מהחלטת בית משפט קמא, נטען בפניו כי "קיימים שני טעמים המצדיקים הארכת המועד להישפט; האישורים של חברת איתוראן [המעידים לכאורה על זהות הנהג ברכב נושא העבירות - ח' כ'], והעובדה שמדובר בנהג משאית שבמשך חודש אחד עבר שלוש עבירות תנועה, כך שעסקינן 'בעבריי סדרתי'. בהתאם אם שוקלים את האינטרס הציבורי, הרי ששיקול זה מחייב דווקא הארכת המועד להישפט ובכך למנוע מעבריי סדרתי שנוהג על רכב כבד לחמוק מעונש". ברם, בית משפט קמא לא מצא להתערב בקביעות של בתי משפט השלום כי אין בנדון דידן "נימוקים מיוחדים אחרים" (כלשון סעיף 230 לחוק).

5. מכאן הבקשה שלפניי, בגדרה שב המבקש על טענותיו כפי שהעלה בבתי משפט קמא.

דיון והכרעה

6. לאחר עיון בבקשה על נספחיה, הגעתי לכלל מסקנה כי דינה להידחות. במקרה דנן, הבקשה לא מעוררת שאלה משפטיות עקרוניות, ולא מגלה כל עילה אחרת המצדיקה דיון ב'גלגול שלישי' בהיעדר עיוות דין או אי צדק שנגרמו למבקש (ראו, מני רבים: רע"פ 5023/24 כלפון נ' מדינת ישראל, פסקה 7 (07.08.2024)).

7. יודגש, כי המבקש חרג באופן משמעותי מסד הזמנים המוקנה לצורך הגשת בקשה להארכת מועד להישפט, וכפי שנקבע לגופו של עניין טענותיו אינן מצדיקות מתן ארכה (רע"פ 2600/22 חתן נ' מדינת ישראל, פסקה 8 (11.05.2022); רע"פ 394/22 ברדוגו נ' מדינת ישראל, פסקה 6 (07.02.2022)).

8. בנסיבות העניין, אף לא מצאתי להכריע בטענת המבקש בכל הנוגע לתשלום הקנסות על-ידי עובדת החברה, שלא בהנחייתו ולא על דעתו. סעיף 229(ח) לחוק סדר הדין הפלילי קובע כי "שילם אדם את הקנס רואים אותו כאילו הודה באשמה בפני בית המשפט, הורשע ונשא את עונשו". יתרה מזאת, גם אם יונח לזכות המבקש כי הוא אכן "הניח לתומו שהעניין טופל כמקובל", כלשון הבקשות - אין חולק כי

הבקשות הוגשו מספר חודשים לאחר ששולמו הקנסות, ובין היתר לאחר שהמבקש זומן לקורס נהיגה מונעת עקב נקודות שצבר. כאמור, מדובר בשיהוי ניכר, והמבקש אף לא סיפק הסבר מניח את הדעת לשיהוי זה (רע"פ 5931/24 פואז נ' מדינת ישראל, פסקה 10 (14.08.2024)).

9. סוף דבר: הבקשה נדחית בזאת.

ניתנה היום, ל' אב תשפ"ד (03 ספטמבר 2024).

חאלד כבוב
שופט